

Выходитъ во Львовѣ що Середы
Суботы (кромѣ рускихъ санкѣ) о
4-58 годинѣ по позднинѣ. Литер. хола-
гокъ "Библіотека наїзnam. поїстій"
выхідить по 2 почтѣ аркушъ кожного
12-го в посилѣ для кожного земства.
Редакція, адміністрація і експла-
нія підл. Ч. 8 улица Академічна.
Нові звіти, новинки і рекламації
заслуги перевозити підл. адресою:
редакції і адміністрації "Дѣло"
у улиці Академічній.
Рукописи не виставляються толькож на
заслуги заслуженіе.
Підписаніе чилю отонть 10 кр. а. в.

Дѣло

Предплатна "Дѣло" стоять:
на цѣлый рокъ . . . 8 зл.
на піврікъ року . . . 4 зл.
на четверть року . . . 2 зл.
за літ. "Библіотека": за цѣлій рокъ . . .
за цѣлій рокъ 12 зл. за піврікъ 6 зл.
за піврікъ 6 зл. за піврікъ 3 зл. за четверть року 1-25
Предплату належить перевозити
франко (найлучше поштовими пере-
казомъ) до Адміністрації час. "Дѣло".
Оголошенія приймаються по цѣлій
6 кр. а. в. отъ однога оточини поштою.
Рекламації неопечатаній вѣлький
бѣль порта.

Реформа народныхъ школъ.

"Non scholae sed vitae".

(Дальше)

Наконецъ хочемо тутъ ще сказати
о приспособленію въ гдяжихъ предметахъ
практическихъ, заведенныхыхъ вже не части
въ школахъ. Передовѣмъ належать тутъ
роботы жіночій для дівчатъ. Вла-
сти школъ и автономичній починокъ
розвинуться въ останніми дробного про-
цесуального, котрого галузи обни-
маютъ вънчайну певну околицу (и. пр.
калиграфію въ Зборажчинѣ и Залозеч-
чинѣ) и въ школахъ такожъ околицѣ вле-
гати и розвинати заміщеніе дѣтей до
важного рода такихъ роботъ. Розуміє ся,
що въ таїмъ размѣрѣ малють така
наука отбуватися, якби то було отповѣд-
альнѣ для школъ промисловихъ, о ко-
трыхъ такожъ пора вже країна у насъ
подувати. Печно, що до такихъ роботъ
розвинуть треба отповѣдній учительськъ,
такожъ берѣти примѣри въ Виртембергії,
котра має методично образованій учитель-
ськъ до роботъ жіночихъ. — Дальше за-
числють сюди и гимнастику, котра
очинко має изъ філії підготовити бу-
дущихъ жіночній. Якъ небудь держава
того потребує, однакъ після нашої думки
школа народна повинна поучити дѣтей
такихъ ваныхъ изъ гімнастики ру-
хъ въ чесноти, а широчимъ числи-
тися съ тымъ, що дорогі суть силы ро-
бочій для нашихъ родинъ, съ якою каж-
дею неразъ виждають дома приходу дѣ-
тей въ школу. Не треба забувати, що на-
родна школа вже і такъ має досить роботъ,
если того научити, що есть конечно потрѣ-
бне що єще може бути придати; она не
є школою для народа, а для дѣтей въ на-
рода. Школою для народа єсть жити съ
єго трудами и клопотами, припадками и
перевозами, а народна школа вже досить
здана, що на столько розбудила і вира-
вала молодіжъ, що вона могла пора-
зити і користуватися тою науковою, яку
є подаеть — велика школа жити.

Нарадна школа має однакожъ не
только виготовити молодіжъ поїстиву
потребищими въ відомостями і приспособ-
леніемъ отповѣднимъ усlovіямъ жити
сеси ворстни народу, въ котрой походить,
але повинна такожъ виховувати. Пра-
вильна фрекенія, ладъ, точність, чи-
стота, чистота релігійна, любовь ближ-
ніго, послухъ, правдоманість, чеснота,
— все то притиняє до морального вы-
хованія. Цѣль тую помагають школы оса-
гнути: родина, церква, і громада; однакъ
найсильнійшии впливъ має прикладъ
учителя. Бго моральний характеръ, по-
шага, любовь, праця, позвестданіе велетн-
тій слібди въ сердцахъ молодежі. Для то-
го жъ семинарія учительській починокъ ду-
же обережно перепускати матеріаль, ко-
тромъ тамъ нагромаджується въ законами
стипендіями, щобъ видати не только от-
повѣдно науково підготовленыхъ, але ха-
рактернихъ, статочнихъ учительськъ. Если
народна школа має отповѣсти своему при-
значенню, то повинна мати учительськъ, кот-
рой бъ не только умѣлъ то, що для школы
потребно, і могли того научити, але щобъ і своїмъ поступованіемъ отповѣ-
дати задачи, до котрої починокъ. Треба
отже, щобъ і семинарія учительській були
що до піану наукъ ареформованій отпо-
вѣдно реальними усlovіямъ жити і по-
требамъ народа, о чѣмъ поговоримо при
иншій случаїности.

Бесіда справедливо домагаємося образо-
ванія учительськъ отповѣдного призначенню
школы, то не можна имъ отмовити та-
кою приналежного имъ соціального ста-
новища і запевненія отповѣдного матері-
ального быту. Поки учитель буде мусить
журитися хлібомъ насущнимъ, боротися
тижкою нуждою матеріальною, — не буде
могъ свободно силь своихъ посвятити
школѣ.

Такожъ совсемъ справедливо домагаємося
становище учительського що до урядово-
го становища учительськъ, щобъ
іхъ діяльність була охоронена відъ всіхъ
їхъ самоволій і щобъ они мали принал-
ежну участь въ управителствѣ школъ

(доєи нема, примѣромъ, заступника стану
учителльского чи ради школиїї праціб.)

Въ поїйтішахъ часахъ нашого підлі-
ніцтва въ духъ запечений за границѣ,
котрой можна сказати словами: "бѣ-
дѣленіе школы бѣть церкви", —
духъ, котрой рады усунуть въ школы
релігію, а бодай вильгъ духовенства на
школу, а въ дальнішихъ планахъ усунуть
всій мѣстцевий надзоръ школы. Не
думаємо тутъ обмежати самостійності
учителльства, однакъ розбраниши рѣчи без-
сторонно, мусимо призвати, що где дер-
жава завела примусъ школъ, тамъ не
може школа оставати безъ доганду.
Родичъ, примушений закономъ посыпти
дѣти до школы, мають право вимагати,
щобъ надъ школою була власна контроля.
Въ краяхъ где посыпаніе дѣтей до школы
лишне способъ родичнъ, можуть
они въ того користати або ін., після того,
чи мають довѣрія до школы, чи ін. И-
наже съ примусомъ — тутъ мусить ді-
тина ходити безъ огляду на то, чи учил-
ьася вадужить собѣ на довѣрія, чи ін. Ізъ
того вимыкає соєбімъ природно потре-
ба установленія надзора мѣстцево-
го, бо кто орудує чужими добромъ,
мусить на те пристати, що бѣть него за-
жадяюти вдати въ того справу. Природно
належаніи надзоръ мѣстцевий до гро-
мади, бо родини до неї приналежній
найбільше і безпосередно интересованій
успіхомъ школы, они вънчайно удержану-
ють школу своїмъ накладомъ. Надзоръ
вънчайнихъ органівъ громадскихъ може
однакъ обмежати лише що до мате-
ріальнихъ потребъ школы і моральности
дѣтей. Але що въ громадахъ відсутній
еще елемента нерадъ въ школы або про-
тивній точній фрекенії молодежі школи-
ної, однакъ діти въ школи і виховані
треба витрати до мѣстцевого надзору лю-
дей незалежніихъ їхнімъ становищемъ
въ громадѣ, а именно такихъ, котрі ма-
либы певне научне і загальнє образо-
ваніе і були обзакомленій съ педагогично-
дидактическими засадами. Въ сего ви-
ходить, що головна участь въ та-

ни міністерствії відъ таїмъ відъ таїмъ

нами обмежатися середъ їхніхъ, якъ разъ
сопореного для закоханої пары!
Такъ думала Дульци і зітала на пі-
рокихъ крылахъ буйнихъ думокъ їхніхъ.

Такъ ось минають хвилі відъ хвилі-

ми, такъ довгій для розлюбленого серця,
вже въ музиці заграли пригривку до тан-
цю, вже въ пари почали збиратися, а Пра-
чинській не вільнеся. Чи жъ маєтъ бы таїкъ
скоро забути? И якъ сумій думки за-
ворушились въ Дульцинії сердцю. Она

повела очима по сірітницѣ. Скрьбль сідѣли
то проходжались веселі пари, толькож підъ
дверми стояли задуманій Семенъ Ква-
шинський, а Прачинського анѣ видати!

Еї поглядъ зачинився бѣль другихъ двер-
ї і — она затрусила, мось бы на неї

хлінула філія холодної води. Она шід-
зала почтаривъ на чолѣ съ Прачинсь-
кимъ, якъ они гусакомъ вісувались до

сірітницѣ, що очі стрінулися съ цинке-
ромъ Прачинського і она хутко вітер-
нулась въ іншу сторону. Дульци і безъ

того не любила Прачинського за те, що
бѣль перелапували ї листы, шкрадали

ї тайни їхніхъ серця та якъ сухі ренихъ
излизаються їхніми любощами. Ти-
пери жесь після любихъ марея Пра-

чинського пошався бѣль въ дорогу въ
горкій полінгъ після солодощівъ. Дульци

все ще дивилася, чи не похитнеть любий
Альфредъ. Въ той хвилі заскрипіла

ВЕЗТАЛАННЕ СВАТАНЬЕ.

Образокъ въ галицького житя.

V.

(Дальше)

Вѣночали спльовувати і бѣкашлю-
ти та закусувати острій оцетъ тѣстами
та хлібомъ.

Тишина звуки музики перестали грати
хвили. Пюрчинський давъ знакъ до з-
вуку.

"Пора намъ теперъ заглянути до на-
шихъ пашъ", сказавъ Пюрчинський, ви-
зягнувшись передъ зеркаломъ та просту-
ки сюзію колючій конфетін та рукавиць.

"Дальше же мауть бѣть насть буде теперъ
заждти горівка. Щось мы той кон-
фетін надудили трохи надъ мѣру.
Ахъ, пюсій, філософъ, чи бѣть мене тхіе
горівки?"

Філософъ розтвориць губу, а Пюр-
чинський хухнути ему въ цілои силі,
їхъ конфетін міхъ.

"Ни, не розберу чимъ оно тхіе",
їхъ філософъ трохи скрипивши
їхъ міхъ, "є що скоріе тхіе оцтомъ, інъ го-
рючікъ."

"Е, у тебе нема за крейцарь міху?
Дула, Нимрахильку, пюсій!"

І Пюрчинський хухнути вночі на

бачила єго вѣчливий поглядъ, а єго ра-
ми, адалося, що обгортало і тулило ї
стянуть гиучкій і обовъ въ дружинѣ лю-
бомъ обніти неслися по вовду ѹкъ на
легкихъ крилахъ підъ голось милознуч-
ної музики. Дульци радувалася, торже-
ствувала, побѣда надъ Прачинськимъ була

за нею. Ажъ ось затихла музика, Аль-
фредъ ще разъ сердечно стиснувъ ї ру-
ченку, ще разъ споглянувъ на неї пал-
кими очима, прошептали ѹкъ солідкій
словъ чесненько, склонився і бѣйшо.

Дульци живо вілоє серце въ грудяхъ,
она збіхнула легкимъ звіханьемъ і по-
тонула въ любихъ думкахъ. Она побѣ-
дила? Такъ єи адалося. Она жъ обгорнула

єго вѣчми чарами своїхъ прасъ, прику-
вала єго мало що не у їхніхъ індъ, ви-
звала ѹкъ єго сердцю молодечу радостъ, —
на єго устахъ вже таїкъ і третійли слова:

"люблю тебе!" Ось черезъ цѣлій
часъ не бѣтували бѣть неї, інъ съ кимъ
бѣль не гулять, інъ візь не заговорити,

только съ нею, съ нею одною! А теперъ,
хочъ і бѣйшо, такъ єи мауть лише

на хвилю, на часочку, щобъ не падъ мѣру
швидко. Такъ! Дульци була певна, що бѣть

скоро вонъ до неї прилине, съ нею під-
гуляти кадрили. Ахъ, се єи такъ любо,
такъ весело, такъ можна наговоритися,

і надрочитися, і пѣмъми анімами любов-
німи обмінатися середъ їхніхъ, якъ разъ
сопореного для закоханої пары!

б.) Выборъ нового Поликуза т. в. Винсона посвященныхъ членовъ.

— **Зменене число Академіи въ русской школѣ** въведеніе, посвященное имъ «Дамѣ Народной» въ Львовѣ, послужило «Газ. Нар.» до конца спровоцировало увагу, что у Львова не требуетъ никакихъ другихъ русскихъ школъ въ то время, какъ национальные при русской школѣ школы три национальные при русской школѣ школы. Але же «Газ. Нар.» поступила съ собой тутъ шире и свободнѣе, то мы не потребовали никакихъ изъявленій о томъ, посыпавъ съ рѣчи широкого земства, какъ обговорившись въ польскихъ газетахъ всю русскую страну. «Газ. Нар.» добре знаетъ, почему то этого року ихъ занималась въ русской школѣ школы три национальные при русской школѣ школы. Але же «Газ. Нар.» поступила съ собой и отъ себя по 2 зл., — разомъ 6 зл. 181) Всѣ, о. Михаилъ Марко дешевъ польской церкви, парохъ въ Чорной бѣт. Всѣ, о. Ильинскаго Петра исконичекъ и пар. въ Шандорѣ, Петра Габриэльского въ Угольской горнице, Вендзиновицъ Йонъ въ Терновы въжно, Коцикевичъ Андрѣй въ Крымскаго, Дожинскаго Феликса въ Хресты, Лазариницъ Алисѣ въ Райскаго, Помощиновицъ Юлиана въ Теллининцъ Сининъ, Гашиничъ Тевѣла въ Дыдиковъ, Войтовичъ Теодозія въ Звеничъ горнаго, Лодыньскаго Петра въ Царинскаго, Косака Мартина въ Поляници, Котескаго Йосифа въ Береговѣ чернѣхъ въ Всѣ, п. Капитони Мигиловичъ по 1 зл., отъ Всѣ, о. Рудавскаго Вацлава въ Неборки 40 кр., отъ Всѣ, о. Микуловичъ Юлиана учителя въ Чорной 50 кр., отъ Всѣ, Вельгуса Стефана господаря въ Чорной 20 кр., итъ складки въ Чорной и Жалобку 5 зл. 20 кр., — разомъ 20 зл. 30 кр.;

(Дальше буде.)

НАУКА, ШИКУА И ЛИТЕРАТУРА.

— Въ печати института Ставропигійскаго латографуса и издаваемъ выдае въ съѣздъ новый музикальный творъ о. Никола Кумановскаго подъ заг. «У нашомъ гаю», надриль въ русскихъ пѣсень. Доходъ въ разорожки того твору призначить комитету на воспитаніе дѣвочекъ въ Львовѣ.

— **Г. Кіевъ и его окрестности.** Подъ такою наименованиемъ вышла въ Кіевѣ книжка съ топографическими планами, гербами Кіева, 9 видами Кіева, 2 панорамами театрапть, календаремъ и т. д., выдана И. Тарановскимъ. Достати можна въ книгарии Болеслава Корейна въ Кіевѣ по цѣнѣ 1 руб. за притирини.

Вѣсти епархіальны.

Зъ Абіархія Львовскога.

Архієрейське благословеніе одержавъ о. Іосифъ Кобильський, приходникъ Підляшкаго дек., въ причины 50-тихъ роковъ зволять святіи зложити при вступѣ въ санъ.

П. Т. Члены, котрый схотятъ брати участіе въ зборахъ, зволять для заполненія сообѣщаниемъ, удастись письменно до мѣстечного приходника Всѣ, о. Чемеринскаго.

Львовъ, дні 21. серпня (2. вересня) 1881.

Оть центральнаго Выѣду общества им. Качковскаго.

Предѣдатель: Павлікобз. Секретарь: О. Маркевъ.

— **На дні стипендій для слухачівъ наслѣду європейскому при т. зв. «Hochschule für Bodenkultur» въ Віднѣ розширує комитетъ галицкаго тов. господарськаго конкурсу съ розширеніемъ до 1 з. жовтня с. р. Стипендія та взыскує по 500 зл. робочо (кромѣ того по 80 зл. на дорогу) и прізначеніе для учащихъ гімназію або школу реальну, котрой побирали ихъ будуть черезъ три роки.**

— **Въ школѣ ветеринарніи и кути коній,** котра еще въ тѣмъ роцѣ буде отворена во Львовѣ, має бути іменованій директоромъ др. Вадимъ, теперійшій директоръ такої школы въ Казані.

— **Народно-русский театръ** підъ дирекцією п. Ом. Бачинскаго перѣїде дні 1 (15) вересня въ Теребовлѣ до Копичинецъ въ гостинній представниці и зачеснії далати 3 (15) вересня. Дні представлень суті: вторникъ, четвергъ, субота и неділя.

— **Въ Озерянахъ** падишою судія берещинській и. Охоронію при способності якоюсь реченої у хідів Шевченкії немало часу витрачати на 60.000 зл. Веськъ та були польські садиці селянами и по найбільшій часті не було ще на піть винесеної суми, а такожъ були сїди письма по словці. Всї високі спонсированія, жільби уважанію и підтримку приступили підъ сїдство.

— **Пожары.** Въ Городицѣ въ пам. симбіорію погоріло 45 господарінь. Шкода, въ котрой лишила часті убезпеченія, взыскує до 25.000 зл. Во Львовѣ при ул. Ільївській горії величина шкоди, въ котрой відстине складъ леду. — Въ Рудахъ въ прислученії селянъ Гасль въ пам. камінною сїдить громъ стодолу и дні шкоди відставши відъ добиття. Неуваженія школа взыскує пільг 1.500 зл.

— **А. Ф. Кистенівскій**, профессоръ видали у правничого на університетѣ въ Кієвѣ, учений пам'ятає, замість избаченію изъ Одеси, где пребувала тодішній изъ моринъ купцівъ.

— **Въ Каменці Подольскомъ** взыскує топора таюшу въ сїдиччину публичній землемѣръ, котрый голосує себѣ волинськимъ пророкомъ въ жоржівітъ. 8-го зл. разомъ (бо толькъ до тоги пори можна до него дістатись) замігують дому того «ворожбії» густинами ліанами рівнорідної хліви, бажаній почуті що сїдиччину будущого життя.

— **До Люблинія** прибули англійській кільківітъ, що хотіть сїдиччину дискусії релігій. Такі дискусії отбудуться вже въ листопаді.

— **За покиду убиту мышь** вольну въ Палкінії падомівському визначено однієї земли магороди. Въ котрой лишила вѣстовісті Герцогствії вибіто що токи причини скончанія живої мыши.

— **Виїзжать** Всѣ, и Благ. П. Т. жертватель на дѣвоче воспитаніе підъ зарадомъ Інокиніи чину св. Василія Вел. Словити, котрими за ихъ жертвами комітетъ замігавъ свою щербішну подику:

179) Всѣ, о. Г. М. въ Винници: На виїзжаніе висыпанію «Дѣло» бѣт. 1 зл. вересня до Іхтегору, Всѣ, о. Л. Ю. въ Германії: Чо о. Рев. присланіи 2 зл. висыпаніи на Вашу предизнату, чи окрою висыпти?

Всѣ, Ст. Т. въ С. Даръ 10 зл. з. и. въ ко-

братѣ, въ Балахамъ 2 зл., итъ складки бѣт. 1 зл. 46 кр., бѣт. Всѣ, о. Величковскаго Юліана въ Ставрополії 2 зл., бѣт. Всѣ, о. Величковской Елены 1 зл., бѣт. Всѣ, Величковской Ганнібаль, Володимира, Ольги и Наталиї по 50 кр., бѣт. Всѣ, о. Саваричевской въ Верхній Гар., бѣт. Всѣ, о. Ставрополії Сям., въ Долгого 1 зл., — разомъ 49 зл. 46 кр. 180) Всѣ, о. Кропельницкій Евдокії, въ Деболинѣ бѣт. двохъ церквіній брандтъ и бѣт. себе по 2 зл., — разомъ 6 зл. 181) Всѣ, о. Михаїловичъ Марко дешевъ польской церкви, парохъ въ Чорнѣй бѣт. Всѣ, о. Ільинскаго Петра исконичекъ и пар. въ Шандорѣ, Петра Габриэльского въ Угольской горніцѣ, Вендзиновицъ Йонъ въ Терновы въжно, Коцикевичъ Андрѣй въ Крымскаго, Дожинскаго Феликса въ Хресты, Лазариницъ Алисѣ въ Райскаго, Помощиновицъ Юлиана въ Теллининцъ Сининъ, Гашиничъ Тевѣла въ Дыдиковъ, Войтовичъ Теодозія въ Звеничъ горнаго, Лодыньскаго Петра въ Царинскаго, Косака Мартина въ Поляници, Котескаго Йосифа въ Береговѣ чернѣхъ въ Всѣ, п. Капитони Мигиловичъ по 1 зл., бѣт. Всѣ, о. Рудавскаго Вацлава въ Неборки 40 кр., бѣт. Всѣ, о. Микуловичъ Юлиана учителя въ Чорнѣй 50 кр., бѣт. Всѣ, Вельгуса Стефана господаря въ Чорнѣй 20 кр., итъ складки въ Чорнѣй и Жалобку 5 зл. 20 кр., — разомъ 20 зл. 30 кр.;

— **Членство учителя въ Маріоне Савицкого**, по терпіюного па здоровлю и жити черезъ въ рештаніе и перетриманіе его пять тиждній въ підгаїціїмъ арештъ місії одержали въ поступніи підъ Вашу інструкцію.

Обійтніе.

Въ день 17. (20.) вересня с. р. відбувається въ Золочевѣ генеральний зборъ членівъ общества им. Михаїла Качковскаго, на котрой центральній Выѣдъ має честі відъ П. Т. членівъ просити.

Програма генеральнихъ зборівъ:

1.) О 8 год. рано літургія въ приходской церкві.

2.) По літургії зборы членівъ въ салі Функонітава въ ринку.

3.) Виїзжать предѣдатель и двохъ секретарівъ изъ членівъ генер. зборівъ.

4.) Справозданіе зъ дѣяльності общества за упідній рікъ.

5.) Справозданіе касове.

6.) Виїзжать комісія для пропрѣки рахунківъ и пр.

7.) Виїзжать предѣдатель, членівъ центр.

Выѣду, итъ заступній въ олівіючій рікъ.

8.) Справозданіе комісії вибраної (точка 6.) для пропрѣки рахунківъ.

9.) Предложеніе уотуваючого Выѣду центральнаго о змѣнѣ статуту и внесеніе поодинокихъ членівъ.

10.) О 7½ год. вечоромъ музикально-декламаторській вечорокъ.

NB. Всѣ, о. П. Т. Члены зволять збориться разо въ городской церкві.

П. Т. Члены неуплатившій складки зволять тімъ зложити при вступѣ въ санъ.

П. Т. Члены, котрый схотятъ брати участіе въ зборахъ, зволять для заполненія сообѣщаніемъ, удастись письменно до мѣстечного приходника Всѣ, о. Чемеринскаго.

Львовъ, дні 21. серпня (2. вересня) 1881.

Оть центральнаго Выѣду общества им. Качковскаго.

Предѣдатель: Павлікобз. Секретарь: О. Маркевъ.

ВІНКЕНТИЙ КУЧАНИЙСКИЙ

во Львовѣ

ул. Тимральська, въ 10 (найменіє відоміше с. Лівія)

поручакъ після виїзжанія

Роботню інтролигаторску и Растро

вню книгу торговельныхъ

засмотрену въ машини и прилади підъ

відомою конструкцією.

Уважаю якъ складъ підприємства

Молитовники въ робжородніхъ перенесли

и въ гравюру

книги лініоніаній

и робжородніхъ лініятурахъ и форматахъ

Всїї замовленія видають въ міжнародній

часті въ після виїзжанії

цѣнії.

Товариство „Просвѣта“

має великий запасъ формуларівъ

для відь кредитовъ сельськихъ

и продажъ по дуже низькій

цѣнії.

Polutionen, Empfehlungen,

Schwachheitszustände

werden bei alten und jungen Männern dauernd unter Garantie gehobt durch die wohlbekannte

Oberstabsarzt Dr. Müller'sche

Miraculo-Präparate,

welche dem erschlafften Körper die Kraft des Jagd

zurückgeben.

Depositen: Karl Kreikenbaum, Braunschweig.

Diese unschätzbarer Kraft- und Stoffmittel haben

sich in ganz kurzer Zeit einen Weltruf erworben;

sie werden von den hervorragendsten medizinischen

Authoritäten jetzt angewandt und auch waren erstaunlich.

— Eine ausführliche wissenschaftliche Abhandlung hierüber gegen Einsendung von 40 kr. in

briefmarken discreet und franco.

Для П. П. ловцѣвъ

пехій

ПАТРОНЫ

LEFAUCHEUX ках. 10.—12.—14.—16.—18.—20.—24.—28.—

зр. 2.25. 1.80. 1.60. 1.35. 1.35. 1.35. 1.35. 1.35.

LANCASTER ках. 10.—12.—14.—16.—18.—20.—24.—28.—

зр. 2.60. 2.—1.85. 1.70. 1.70. 1.70. 1.70. 1.70.

Иличій Тешнера и Драйзого по цѣнахъ фабричныхъ.

Затички зъ фальцу, зъ картону и тончюю напущено до всіхъ калібрівъ.

Патрони револьверній, до штуцерівъ Фльоберга, якъ и

всі приборы ловецій

поручає найдешевше

Головний магазинъ оружія и приборовъ ловецій

АЛЬФРЕДА ДІКОВСКОГО

во Львовѣ, ул. Кароля Людвіка ч. 1.

Цінники ст. календаремъ ловецій изъ изданія франко.

Замовленія видаються безпреплатно.

10—10

ПЕРЕПЛЕТНИЧЕ ЗАВЕДЕЊЕ

МИХАИЛА СПОЖАРСКОГО

во Львовѣ, въ домѣ Ставропигійскаго Института,